

SZESNASTE ZEBRANIE ZESPOŁU SYNODALNEGO PODCZAS II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

marzec 2021 roku

TRZECIA SESJA SYNODALNA: WIERNI ŚWIECCY

I. WPROWADZENIE

II Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej trwa, pomimo utrudnień wynikających z sytuacji epidemicznej. Oczywiście, również kolejne zebranie zespołu synodalnego powinno być zorganizowane z zachowaniem obowiązujących wytycznych państwowych i kościelnych. W dalszym ciągu należy także zadbać o to, aby **materiały** przygotowane na zebranie docierały również do tych Członków zespołu, którzy w aktualnych okolicznościach nie mogą osobiście uczestniczyć w życiu parafii. Dzięki temu, będą oni na bieżąco zorientowani w pracach zespołu synodalnego, a nawet – jeśli zechcą – będą mogli wyrazić swoje refleksje i opinie dotyczące tematów poruszanych podczas zebrania, przekazując je Sekretarzowi zespołu, np. telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

Na zakończenie zebrania należy przypomnieć informacje o **rekolekcjach** synodalnych na temat Eucharystii, które – miejmy nadzieję – odbędą się jeszcze wiosną tego roku. Warto zachęcać do uczestniczenia w nich również osoby, które nie są członkami zespołu synodalnego.

II. SESJA SYNODALNA

Trzecia sesja synodalna odbyła się 28 listopada 2020 roku w formie zdalnej, czyli za pośrednictwem internetu. Podczas niej Członkowie synodu przyjęli – 114 głosów za, 0 przeciw i 6 wstrzymujących się – projekt uchwały przygotowany przez Komisję ds. małżeństw i rodzin, z którego głównymi treściami i wskazaniem można się było zapoznać na poprzednim zebraniu zespołu synodalnego.

Następnie zaprezentowany został projekt przygotowany przez **Komisję ds. wiernych świeckich**. Stanowi on owoc również tego, co przekazano w protokołach szóstego zebrania zespołu synodalnego, który został nadesłany ze 187 spośród 221 parafii. Z całością tego projektu można **zapoznać się** na www.diecezjakoszalin.pl/files/media/pliki/Synod_uchwała_KWS.pdf, a niżej z jego głównymi treściami.

W **wypowiedziach** na temat uchwały warto skupić się zarówno na tym, które jej treści i wskazania są już realizowane w parafii, jak i podjąć kwestię tych, których wprowadzanie w życie trzeba by dopiero podjąć. Oczywiście, należy mieć przy tym świadomość, że nie wszystkie wskazania da się w równej mierze wprowadzić we wszystkich parafiach. Niestety, najłatwiej jest jednak powiedzieć: „Nie da się...”.

III. GŁÓWNE TREŚCI UCHWAŁY

1. Wierni świeccy – jako członkowie Kościoła – mają **rzeczywisty udział w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa**. Do jej wypełniania posiadają swój własny mandat i kompetencje na mocy sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego. Dlatego **należy doceniać ich inicjatywy duszpasterskie oraz nieustannie budzić w nich ducha misyjności**. Świeccy mają bowiem przemieniać ludzkość i świat niejako od wewnątrz, będąc w naturalny sposób bliżej codziennego życia ludzi, również tych oddalonych od Boga i Kościoła.
2. Tożsamość, powołanie i duchowość wiernych świeckich oraz ich międzyludzka solidarność w duchu chrześcijańskiego braterstwa, zwłaszcza z ubogimi, urzeczywistniają się w rodzinach, miejscach pracy i wspólnotach parafialnych. **Świeccy powinni włączać się aktywnie w życie parafii, służąc dobru wspólnemu swoimi charyzmatami, fachową wiedzą i umiejętnościami**. Chrześcijańskie świadectwo i zaangażowanie laikatu stają się jeszcze bardziej owocne, gdy obejmują również szerszą lokalną społeczność, prowadząc do współpracy międzyparafialnej i dekanalnej, a także do twórczej kooperacji z instytucjami pozakościelnymi.

3. Zaleca się **poszerzenie dostępności kościołów i kaplic w ciągu dnia** oraz **przemysłenie czasowego porządku** różnych form kultu i duszpasterstwa w parafiach pod kątem możliwości uczestniczenia w nich osób świeckich. Należy przy tym uwzględnić ich zaangażowanie w relacje rodzinne, rytm obowiązków zawodowych oraz troskę o zapewnienie utrzymania.
4. Należy dostrzegać gorliwość tych wiernych, którzy nie tylko w niedziele i święta nakazane gromadzą się przy stole słowa Bożego i stole Chleba eucharystycznego. Wskazane jest zatem, aby duszpasterze głosili **krótkie homilie podczas Mszy w dni powszednie**, posługując się komunikatywnym słownictwem, bliskim codziennemu życiu. Wychodząc od czytań, homilie te powinny uwzględniać duchowość oraz realne problemy i pytania osób świeckich.
5. Należy umożliwiać osobistą i wspólnotową **adorację Najświętszego Sakramentu**, pielęgnując w świeckich wiarę w realną obecność Chrystusa w Eucharystii, z uwzględnieniem rytmu życia zarówno osób na emeryturze, bardziej dyspozycyjnych czasowo, jak i osób pracujących.
6. Należy zadbać o **dostępność sakramentu pokuty i pojednania** oraz stworzyć takie warunki, aby umożliwić penitentom odpowiednie przygotowanie i skupienie, a także zapewnić poczucie intymności i bezpieczeństwa, szczególną troską otaczając osoby niedosłyszące i posiadające ograniczenia ruchowe.
7. Wskazane jest, aby dostrzegać także indywidualne potrzeby wiernych świeckich, oferując im dyspozycyjność i pewne **formy towarzyszenia lub kierownictwa duchowego**.
8. Zaleca się, aby **w każdej parafii** organizować **dotatkowe formy pogłębiania wiary i wiedzy o życiu duchowym** niezwiązane z przynależnością do grup, np. otwarte katechezy dla dorosłych, komentarze liturgiczne przed Eucharystią niedzielną, czuwania modlitewne, konferencje i spotkania ze świadectwami zaproszonych gości.
9. Zaleca się, aby **w każdej parafii** istniała **grupa formacyjna o charakterze kerygmaticznym**, w której integralną częścią spotkań jest głoszenie i modlitewne rozważanie słowa Bożego. Dotyczy to również parafii, w których istnieją już wspólnoty o innym profilu duchowym, np. wspólnoty ruchów i stowarzyszeń kościelnych, grupy charytatywne, pielgrzymkowe itp.
10. Zaleca się, aby **w każdej parafii** – oprócz dorocznych rekolekcji tematycznych – świeccy we współpracy z duszpasterzami przynajmniej co kilka lat organizowali **rekolekcje ewangelizacyjne**, według potrzeb i możliwości danej parafii.
11. Wskazane jest, aby celebracje liturgiczne lub inne formy gromadzenia się wiernych, które z racji siły tradycji zwykle przyciągają większą liczbę osób rzadko uczęszczających do kościoła (błogosławieństwo pokarmów, Boże Ciało, pasterka, Popielec, rekolekcje, odpust i festyn parafialny, ślub, pogrzeb, przygotowanie do sakramentów itp.), **wykorzystywać jako ważne okazje duszpasterskie**, starając się tych wiernych nie oceniać i nie moralizować, ale ewangelizować i prowadzić w głąb tajemnic wiary w przystępny dla nich sposób.
12. Zaleca się **organizowanie grupowych wyjazdów formacyjnych** w postaci pielgrzymek, rekolekcji, dni skupienia itp., ze szczególnym uwzględnieniem oferty diecezjalnych sanktuariów i ośrodków rekolekcyjnych.
13. Zaleca się, aby katolików świeckich **wspierać w inicjatywach, które umacniają chrześcijańskie wzorce kulturowe w środowisku lokalnym**, jak np. tygodnie kultury chrześcijańskiej, sympozja, akcje charytatywne, festiwale, koncerty itp.
14. Zaleca się, aby – na mocy decyzji biskupa diecezjalnego – **w każdej parafii** zostały ustanowione dwie odrębne rady, którym przewodniczy proboszcz: **rada do spraw ekonomicznych i rada duszpasterska**, z uwzględnieniem zaangażowania w nie osób świeckich, kompetentnych w sprawach materialnych bądź pastoralnych.